

Biblická hodina (BH) pre dospelých, Bratislava, Legionárska 6, štvrtok: 13. 6. 2024, 18.00 hod., cyklus: Postavy Novej zmluvy, téma: **ANANIÁŠ A ZAFIRA**

Skutky ap. 5, 1 - 11: „¹ No nejaký muž, menom Ananiáš, s manželkou Zafirou predal majetok, ² s vedomím manželky odložil si z utrženej ceny a len čiastku priniesol a položil apoštolom k nohám. ³ I povedal mu Peter: Ananiáš, prečo ti satan opanoval srdce, že si luhal Duchu Svätému a odložil si z utrženej ceny za pole? ⁴ Či by nebolo zostalo tebe, keby si ho nebol predal? A keď si ho predal, či nebolo tvoje? Ako ti len prišlo na um niečo také? Nie ľuďom si luhal, ale Bohu. ⁵ Len čo Ananiáš počul tieto slová, padol a vypustil dušu. A prišla veľká bázeň na všetkých, ktorí počuli o tom. ⁶ I vstanúc mladší z nich, vzali ho, vyniesli a pochovali. ⁷ Asi o tri hodiny nato prišla jeho manželka, ktorá nevedela, čo sa stalo. ⁸ Peter jej povedal: Povedz mi, či ste za tolko predali pole? Prisvedčila: Áno, za tolko! ⁹ Peter jej odpovedal: Prečo ste sa dohovorili, že budete pokúšať Ducha Pánovho? Ajhľa, nohy tých, čo ti pochovali manžela, sú pred dvermi; vynesú aj teba! ¹⁰ Hneď nato padla mu k nohám a vypustila dušu. Keď mládenci vošli, našli ju mŕtvu; vyniesli ju a pochovali k manželovi. ¹¹ Ale na celý cirkevný zbor a na všetkých, čo počuli o tom, prišla veľká bázeň.“

Milí bratia a milé sestry!

Raná kresťanská cirkev býva neraz vnímaná ako ideálne spoločenstvo a ako „zlatý vek“ kresťanstva. Podľa Biblie to tak nie je. **Už počiatkoch kresťanstva jestvovali kauzy** a vážne prešľapy. Ani prvotná cirkev ich nebola ušetrená. Aj ona zápasila a neraz i prehrávala s útokmi satana.

Fakt, že Biblia o tom otvorene píše, že nezastiera chyby veriacich, je nepriamym svedectvom o jej hodnovernosti.

Príbeh o manželoch Ananiášovi a Zafire ukazuje, ako si diabol nachádza cestu do cirkvi. Neprihádza sťa nejaký satanistický hudobník – s hlukom a dymovou clonou. Premieňa sa za anjela svetla (por. 2. Korinským 11, 14), **prichádza cez**

zbožné skutky, činy. V tomto prípade dávania darov pre cirkev.

Je správne a potrebné, aby sme cirkev podporovali, aby sa naša viera týkala nie iba slov, ale aj peňaženky.

Problém Ananiáša a Zafiry nebolo dávanie, ale **pokrytectvo. Predstieranie** čestnosti, **obetavosti**, horlivosti v štedrom dávaní pre potreby cirkvi. V skutočnosti však išlo iba o „nahodenie fasády“. **Bohu nemožno patriť polovičato** (čítaj: Marek 12, 30: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily“).

Keď Biblia píše, že si Ananiáš so Zafirou odložili z utrženej ceny, používa sloveso **nosfizomai (spreneverit’)**. Ten istý výraz je použitý Septuaginte (preklade SZ do gréčtiny) v príbehu o **Áchánovej krádeži** (Józua 7. kap.) Biblisti vyslovujú predpoklad, že v súvis s predajom poľa uzavreli Ananiáš a Zafira s cirkevným zborom dohodu, že mu odovzdajú celú získanú čiastku. Urobili to slobodne, dobrovoľne. Preto, keď z nej potom zboru odovzdali iba časť, previnili sa spreneverou.

Písmo sväté však do centra nestavia tento, ale iný ich hriech: **pokrytectvo**. Ešte viac ako lakomstvo a zlodejstvo/speneveru Ananiáša a Zafiry, pranieruje ich **klamstvo**. To, že chceli požívať povest’ a vážnosť obetavých donorov, štedrých podporovateľov zboru, a pritom **ich motívom** nebola pomoc chudobným, ale **uspokojenie vlastného ega. Vybudovanie si pomníčka v cirkvi. Tomuto Písmu vraví: Fúj!** Tento príbeh nám chce naznačiť, že **lož nielenže má krátke nohy, ale sa na nich ani neudrží** a ten, **kto**

klamal, sa skláti. Biblické svedectvo o Ananiášovi a Zafire nás varuje, **aby sme nebrali Božie veci na ľahkú váhu a náboženstvom iba neprikrášľovali vlastné ego.** Kresťanská viera nie je len spoločenský bontón, iba akási „bižutéria“, ktorú môžeme mať, no aj nemusíme, pokojne sa bez nej zaobídeme...

Ak Ananiáša a Zafiru stihol prísny trest, tak nie preto, že Boh je krutý, ale preto, že je svätý, že sa nenechá vysmievať (Galatským 6, 7). Samospravodlivosť, ilúzia, že Boha „dobehneme“, prejdeme Mu cez rozum, **pokrytectvo natreté lakom zbožnosti**, končia v zahynutí. **Falošnosť rozkladá - rozožiera spoločenstvo cirkvi ako kyselina.**

Bolo by falošné hlásať len samé milosrdenstvo a celkom sa zrieknuť nároku na spravodlivosť. Kam by sa podela vážnosť života? Kam Božia svätosť? Kam úsilie o zachovávanie si neporušeného - čistého svedomia? - O chodenie vo svetle? V Žalme 130, 4 čítame: „U Teba je odpustenie, aby sa Ťa báli.“ Z príbehu zo Skutkov 5, 1 - 11 počujeme: ⁵ *Len čo Ananiáš počul tieto slová, padol a vypustil dušu. A prišla veľká bázeň na všetkých, ktorí počuli o tom.* ... ¹⁰ *Hneď nato padla Zafira Petrovi k nohám a vypustila dušu. Keď mládenci vošli, našli ju mŕtvu; vyniesli ju a pochovali k manželovi.* ¹¹ *Ale na celý cirkevný zbor a na všetkých, čo počuli o tom, prišla veľká bázeň.*“

Milovať Boha celou bytosťou a báť sa Ho sklamať - to patrí k základnej „výbave“ kresťana.

V 1. Korintským (6, 19n) Pavel píše, že **nie sme sami svoji**, ale ako tí, ktorí sa pripojili Pánovi Ježišovi,

sme veľmi drahó (vy)kúpení, sme chrámom Ducha Svätého. Nemôžeme robiť čokoľvek si zmyslíme, k čomu nás lákajú sklony tela, duše, rozumu (1. Korintským 6, 12 a 10, 23n). Ved' **nepatríme sebe, ale Bohu - Duchu Svätému, ktorý prebýva v nás.** Vďaka Jeho pôsobeniu sme Božími deťmi a učeníkmi. Tými, ktorí **sa učia zaobchádzať so svojim životom - pocitmi, myšlienkami tak, ako keď u nás býva vzácny, milujúci hosť,** ktorý dal prednosť nášmu životu pred svojim. K prijatiu Božieho Hosta - Ježiša Krista, Jeho Ducha, k životu s Ním patrí túžba po pravde, spravodlivosti, poriadku. **Duch Boží nás oslobodzuje od „chlieva“ sebeckta, nepravosti a podvodu.**

Boh ospravedlňuje kajúcich hriešnikov, ale tých, ktorí sa tvária ako bezchybní, ktorí iba „nahodili fasádu“ zbožnosti, horlivosti a obetavosti, snažia sa robiť lepšími ako sú (to bol problém aj Ananiáša a Zafiry), tých Pán odmieta.

Príbeh o Ananiášovi a Zafire podčiarkuje aj **dôležitosť cirkevnej disciplíny. Cirkev zvykne kolísať medzi extrémnou prísnosťou** (karhá ľudí za malichernosti. Spomínam si na jedno cirkevné zasadnutie, kde „pálili ostrými“ do istého duchovného za to, že mal pod luterákom čiernu, a nie Agendou predpísanú bielu košeľu) **a extrémnou benevolentnosťou** (nenapomína v prípadoch ani závažných a zjavných hriechov). **Aj to môže byť spôsob, ako satan vchádza do cirkvi.** On sa usiloval zničiť už rané kresťanstvo. - Zvonku: tlakom, prenasledovaním zo strany nepriateľov, i zvnútra: falošnosťou, pokrytectvom členov cirkvi.

Nie - my nie sme lepšími ľuďmi ako raní kresťania. Neraz ani ako ľudia, ktorí žijú bez viery v Krista. Predsa však sme na tom lepšie, ako ľudia, ktorí nedôverujú Bohu, prekrúcajú Jeho vôľu, zámerne Ho nectia. **Vo svojej hriešnosti a krehkosti sa totiž máme o Koho oprieť, vieme Koho prosiť o odpustenie,** o vnútornú premenu, o čisté srdce. Bolo by nesprávne neustále na seba hádzať špinu, podceňovať sa, bagatelizovať obdarovanie, ktoré nám dal Pán. Dajme pozor, aby sme to nerobili, mohlo by to byť prejavom našej pýchy. **Prosme však o múdrosť a odvahu** na nič sa nehrať, nepretvarovať sa, ani pred Bohom, ani pred blížnymi, ale **stávať sa ľuďmi, ktorí hľadajú nie svoje, ale to, čo je Ježišovo Kristovo** (Filipským 1, 21); ktorí sa s bázňou - posvätnou úctou pred Bohom - snažia nestratiť cestu do večného života. „¹² *A tak, moji milovaní, ako ste vždy boli poslušní, nielen v mojej prítomnosti, ale ešte viac teraz v mojej neprítomnosti, s bázňou a s chvením konajte svoje spasenie.* ¹³ *Však Boh je ten, ktorý pôsobí vo vás, aby ste aj chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu*“ (Filipským 2, 12 - 13). Amen.

*S použitím Adam Balcar a Marek Bárta /výklady 14. - 17. 1. a 20. 1./ in: Na každý den 2012 (vyd. Kalich, Praha 2011); Výklady k Skutkom apoštolov 5. kap. od: Waltera Lüthiho, Johna R. W. Stotta; Wenera de Boora (Wuppertaler Studienbibel): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***